

KEYA zpěvník 2020

Verze: test-ζ (9. června 2020)

Obsah

1 Základní zpěvník 3

Batalion	3
Bedna od whisky	4
Čarodějnice z Amesbury	5
Dál, dál, dál	7
Darmodej	8
Divoké koně	9
Dva Havrani	10
Fi-li-mi	11
Frankie Dlouhán	12
Hlídač krav	13
Hospoda U Davida	14
Hrobař	16
Hučka	17
Hudsonský šífy	18
Jarní tání	19
Jaro	20
Jasný jak facka	21
Jdou po mě jdou	22
Když mě brali za vojáka	23
Kluziště	24
Kometa	25
Kozel	26
Lord Willoughby	27
Marsyas a Apollon	28
Mezi horami	29
Morituri te salutant	30
Mumie	31
Nosorožec	32
Ohníčky	33
O malém rytíři	34
Omnia vincit amor	36
Pánové nahoře	37
Pískající cikán	38
Pošťák	39
Prasátko	40
Rána v travě	41

Ryl jen, celej den ryl	42
Sáro	43
Severní vítr	44
Sírka	45
Slavíci Z Madridu	46
Stýskání	47
Tereza	48
Topič	49
Topoly	50
Trampská	51
Tři kříže	52
Tulácký ráno	53
Už to nenapravím	54
Válka Růží	55
Velrybářská výprava	56
Vlajka	57
Vstávej, holka	58
Zafúkané	59
Zítř ráno v pět	60

2 Rybyčkovky 61

Apoštolská	61
Bůh je záštita má	61
Effatha	62
Hosana	62
Laudato Sii	62
Nám, Pane, dal jsi slovo své	63
Neseme, Pane, chléb a víno	64
Ó, Pane, zhasíná den	65
Pojď ke mně blíž	65
Probsa k duchu svatému	66
Slunce Kristovy lásky	66
Svorní jsme	67
Svý kroky rozezpívej	67
Tobě patří chvála	68
Vše, co mohu dát, je chvála	69

3 Zahraniční 69

1 Základní zpěvník

desperat II, hucka, topoly; nove veci

Batalion [C] Spirituál Kvintet

- am C G am**
R: Víno máš a markytánku
C G am em am
dlouhá noc se pro-hý-ří
Víno máš a chvilku spánku díky díky verbíři
- am C G am em**
1. Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá-vá
am G D am em am
ostruhami do slabin ko-ně po-há-ní
Tam na straně polední čekají ženy zlatáky a sláva
do výstřelů karabin zvon už vyzvání
- am C G am**
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
am C G am em am
zítra do Burgund batalion za -mí-ří
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
díky díky vám královští verbíři
2. Rozprašen je batalion poslední vojáci
se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin
budou věčně spát.
Neplač sladká Marion
verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Bedna od whisky [C]

Miki Ryvola

- ami C ami E**
 1. Dneska už mě fóry nějak nej dou přes pysky,
ami C ami E ami
 sto jím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
 tu kravatu co nosím mi navlík' soudce linč.
- A D E A**
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a cesta daleká,
D E A
 do nebezského baru já sucho v krku mám,
D E A ami
 tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben.
- R:
3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel si dneska na krku laso mít.
- R:
4. Až kopneš do tý bedny jak se to dělává,
 na krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

Čarodějnice z Amesbury [F]

Asonance

- dmi C dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C dmi ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Bb ami Bb C dmi(G)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Dál, dál, dál [C]

Pacifik

- C** **emi** **F** **G**
 1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,
C **emi** **F** **G**
 horečkou tě nohy povedo-u.
C **emi** **F** **G**
 Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,
F **D7** **G7**
 zanech doma holku zklamanou.
2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení.
 Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.
- C** **F** **C** **D7**
 R: Dál dál dál co řeka pramení tam, kde břeh ukrejšvá drahý
G7 C **F** **C**
 kamení. Dál dál dál tou řekou mámení, tak kde na
G7 **C**
 tě kejvá zlatý znamení.
3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát.
 Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl.
 Máma co se na tě smála už je pod zemí
 a pro ni si valoun zlata chtěl.
- R:
5. Postavíš si barák bílej v modrym pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát.
 Už nebudeš chlapče milej vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej nikde stát.
- R:

Darmodej [C]

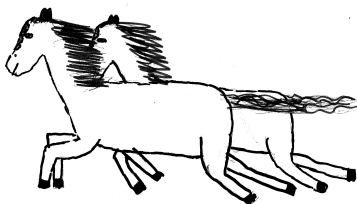
Jaromír Nohavica

- ami emi ami emi**
 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
ami emi ami emi
 šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G ami
 na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
emi F
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 ami
 a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- Ami Emi C G**
 R: |:Na, nanana nanana nana nananána,
Ami F F#dim E7
 na nanana nanana nana nananána. :|
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán,
 a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
 Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem:
- R: Váš Darmoděj . . .

TODO: DESPERAT II

Divoké koně [C]
Jaromír Nohavica

- ami dmi ami C dmi ami
1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
dmi ami dmi ami Ddmi F
Vzduch těžký byl a divně voněl tabá-kem.
dmi ami dmi ami E7 ami
Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor, :|
|: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
|: naše touhu ještě neumírej, sil máme dost. :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
|: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébla trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :|
|: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na
návrat, :|
|: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
7. Já viděl divoké koně...

Dva Havrani [F]

Asonance

- dmi C dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
dmi C dmi
dva havrany jsem slyšela,
dmi F C
jak jeden druhého se ptá:
dmi C dmi
|: kdo dneska večeri nám dá? :|
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
|: a takto jemu odpověděl. :|
3. Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
|: jen jeho kůň a jeho milá. :|
4. Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
|: hostina naše už se chystá. :|
5. Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
|: z vlasů si hnízdo postavíme. :|

Fi-li-mi [As]

Spiritual kvintet

- fmi** **G#**
1. Cert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se strat',
fmi **cmi fmi**
 že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám.

 - R: **fmi** **G#**
 Filimióri júliei, filimióri júliei
fmi
 filimióri júliei,
cmi fmi
 vo tom si teď zpívám

 2. Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano táhni jako kůň,
 pod tíhou jako medveď fuň jó, tak se nato dívám !

 3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad,
 na vodu smíš jen vzpomínat jó, tak se na to dívám !

 4. Když koněčně máš vody dost, určitě přes ní stavíš most,
 kláda ti ráda zlomí kost jó, tak se nato dívám !

 5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
 ještě to cejtí každý sval, jó tak se na to dívám.

 6. Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vocad'
 hnout
 Na tuhle trať zapomenout, jó tak se na to dívám.

 7. Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej
 můj vagón bude pérovej jó o tom si teď zpívám.

Frankie Dlouhán [C]

Jan Nedvěď

- C** **F** **C**
 1. Kolik je smutného když mraky černé jdou,
G **F** **C**
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
F **C**
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G **F** **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.
- G**
 R: Měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán
F **C**
 po státech toulal se jen sám
F **C** **G7**
 a že byl veselej tak každej měl ho rád
F
 tam ruce k dílu mlčky přiloží
C **ami**
 a zase jede dál
F **G**
 a každej, kdo s ním chvilku byl,
F **G** **C**
 tak dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
 Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít.
 Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
 Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav [C]

Jaromír Nohavíca

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F**G****C**

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor si sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,

F**G****C**

já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

C

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F**G****C**

od rána po celý den zpívat si jen,

C**F****G****C**

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Hospoda U Davida [G]

Fleret

- C G C G ami**
1. V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí

D G
sehnat místo u stolu,

C G ami
sednout si na lavici, dát si pravou kyselici

D G
anebo rum a kofolu.

Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída,
zákaz her s výjimkou domina,
a když je někdy pod psa venku,
hospodský též dá si sklenku,

D G C
přisedne k vám a vzpomíná.

- H emi**
R: Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným kumštýřem,

H emi
zpíval a napříč flétnou hrál,

H emi A
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi

C D
každej mě znal,

H emi
a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízky,

H emi
po koncertě rovnou do šatny,

H emi A
za podpisy do cancáku vlezly mi až do spacáku,

C D G
ale to je dnes už neplatný.

2. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlou
slávou,
a je ticho a jen pendlovky jdou,
pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtipy

rozléhají se hospodou.

A když nese další várku jak Děda Mráz s nůši dárků,
štangastům se oči rozzáří,
co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.

- R: Jó, je to dnes až k nevíře, ten chlap býval slavným kumštýřem,
zpíval a napříč flétnou hrál,
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
každej ho znal,
A teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči,
když sem přijdou kluci s kytarou,
stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení
a říkají si, že je zas pod párou.

3. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice,
tož tam, co je tech nejvíc obchodů,
rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu,
ucítíte hospodu.
A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od každého,
že je to notorický lhář, ale já ho viděl jednou v květnu,
jak tam stál a v ruce flétnu, a kolem hlavy,
kolem hlavy vám měl svatozář.

Hrobař [G] Premier

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem

emi

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem

C

D

kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace
černež hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře
záblesk světél pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.
Sbohem moje mesto
vzpominat budu presto
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč
6. Na na na

TODO:additional verses

Hučka [G] Zelenáci

- G** **ami**
1. Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,
D **C** **G**
tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.
Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.
- R: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
2. Nejdřív zní vlakověj zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutověj.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej son budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

Hudsonský šífy [C]

Wabi Daněk

- ami** **C**
 1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
G **ami**
 jako já, jako já .
- G**
 Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ami **G** **ami G G# ami**
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho .
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná.
 Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- F** **ami** **G** **ami**
 R: Tak ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dřívě dohrabem
G G# ami G G# ami
 Jo ho ho, jo ho ho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostlenezích lodníků,
 jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
 málo zná, málo zná.
 Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jako já.
 Kdo chce celý noci čuchat pekelního ohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima
 kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Jarní tání [C]

Jan Nedvěd

- ami dmi C F
 1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 dmi E ami
 a nad ledem se voda objeví.
 ami dmi C F
 Voňavá zem se sněhem tiše plíží
 dmi E ami
 tak nějak líp si balím, proč bůhví.
- F C
 R: Přišel čas slunce, zrození a tratí
 F C E7
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 ami dmi
 |: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 F E ami E7
 oživne kemp, jaro vítej k nám. :|
2. Kdo ví jak voní země, když se budí
 pocit má vždy jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí
 na lidi, co chtěj zkazit život nám.
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
 Pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

Jaro [C]

- ami C G ami**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
ami C G ami
 tak strašlivou zimu, nezažil nikdo z nás.
ami C G ami
 Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
ami C G ami
 a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
dmi G
 do sýpek se raději už nikdo nedívá.
C G
 Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
dmi G ami
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
 Když vystrašený soused na okno zaklepal.
 Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
 Já do města bych zajel, doktor snad poradí.
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 Nejezdi naší zkratkou, je tam příkrej sráz,
 a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.
3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
 Na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
 Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
 Na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
 kterým bych té noci nejel ani sám.
 Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
 Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já kloubouk
 sňal.
4. Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jasný jak facka [G]

Hop Trop

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče,
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

- R: Jasný jak facka, země je placcka
ami G
a kolem dokola jen oceán,
emi A
do tisíc láter, tvrdil to páter,
C F D
a to je víc než kapitán,
G D
ten když si nahne, hned ho to táhne
ami G
pořád na západ do Indie,
emi A
po zlatě prahne, skončí na ráhně
C G
a dyl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu, že kdo se jednou vydal do neznámých proudů, dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Jdou po mě jdou [D]

Jaromír Novavica

- D G D**
 1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
f#mi hmi A
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A D
 |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 |: zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :|
- D G D**
 R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
f#mi hmi A
 na každém rohu mají fotku mou,
G D A D
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudičká vdova mi nabídla byt,
 |: jó, byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :|
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|
- R:
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka [C]

Jaromír Nohavica

- ami C G C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
dmi ami E F
vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola,
G C G ami E ami
la, la, la, jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren začali mě učit,
jak mám správný voják být a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil.
Vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
na shledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila,
la, la, la, jakpak se Vám líbila?
la, la, la; no, nic moc extra nebyla. . .

Kluziště [C]

Karel Plíhal

- C** **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C **emi7** **ami7C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7 G**
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C **emi7** **ami7** **C** **Fmaj7 C** **Fmaj7 G**
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.

- C** **emi7** **ami7** **C**
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **D7** **G**
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **emi7** **ami7** **C**
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 **C** **Fmaj7** **C**
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa [C]

Jaromír Nohavica

- ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
 2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- ami** **dmi** **G7** **C**
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde
se,
- ami** **dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
 4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
 6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

Kozel [G]
Jaromír Nohavica

- G** **C**
1. Byl jeden pán ten kozla měl
D7 **G**
velice si s ním rozuměl
C
Měl ho moc rád, opravdu moc.
D7 **G** **D7 G**
Hladil mu fous na dobrou noc
2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jejé
Svázal kozla na koleje
3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Lord Willoughby [C]

Asonance

- ami GC F E
 1. Byl patnáctý den léta a horký vítr vál, když
 ami G C F E
 u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
 F C F G
 od ostrí mečů blyštivých se slunce odráží,
 C ami F E ami
 když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.
2. Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít,
 však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby,
 Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal,
 by potupnou porážku Anglii přichystal.
3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí
 a síly našich mužů se zvolna vytrácí,
 vojáci už i z louží začali vodu pít,
 když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají
 a angličtí vojáci po stovkách padají
 a o jejich porážce už není pochyby,
 když do útoku troubí statečný Willoughby.
5. Do znavených vojáků on novou sílu vlil,
 na španělské oddíly tak tvrdě udeřil,
 že španělská armáda útoku podléhá
 a vítězné volání se vůkol rozléhá.
6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá,
 i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává,
 tak jako tam u Flander za španělské palby,
 kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Marsyas a Apollon [G]

- G** **ami** **D**
 1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
G **emi** **C** **G**
 Athéna jméno má za starých dávných časů
G **ami** **D**
 odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
G **emi** **C** **G**
 kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- emi** **D** **emi** **C**
 R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
G **D** **C** **G** **D** **G**
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas mří
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
 král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
 o život souperí, jen jeden vítěz bývá
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
 prohrál a zápolí podveden vůlí krále
 sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
 satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
 |: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
 dárkyně moudrosti za starých dávných časů
 Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása
- R: Dy dy dy ...

Mezi horami [C]

Čechomor

- ami G ami ami G ami**
1. |: Mezi horami , lipka zelená :|
C G ami ami G ami
|: zabili Janka Janíčka, Janka místo jeleňa :|
2. Keď ho zabili zamordovali,
na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili,
3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný
zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
4. Tu šla Anička, plakat Janíčka,
hned na hrob padla, a viac nĕvstala, dobrá Anička.

Morituri te salutant [C]

Karel Kryl

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
 a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
 |: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
 a pírka touhy z křídel pegasů. :|
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a pase staniol,
 |: a z očí chvíč jí plá, když háže do neznáma,
 dvě křehké snítky rudých gladiol.:|
- R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely,
 počkejte chvíli mé oči uviděli,
 tu strašne dávnou vteřinu zapomnění,
 Seržante mávnou a budem zasvěceni,
 Morituri te salutant, morituri te salutant.
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá,
 a písek víří křídla holubí
 a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá,
 a zvedá chmýří které zahubí.
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína,
 a děsně velká bíla oblaka.

Mumie [C]

Slávek Janoušek

- C** **F**
1. Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává
- G** **C** **FG**
- divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
 Tam, kde se nosí řády mě často píchává,
 no, prostě dohromady žádná sláva.
2. Cítím jak vysychám, mezi čtyřmi betonovými stěnami
 Já vím, že nejsem sám ve vchodě jsem se o tom bavil
 s našimi ženami.
- ami** **emi** **ami emi**
- Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť a řekla:
- ami** **emi** **ami emi**
- ”Hele, tady tuhle vrásku tu tam mám až teď
- F** **G** **ami emi**
- Ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii
- F** **G** **ami** **G**
- Jen ti, co včas nasadí pleťovou masku jenom ti přežijí!
- F** **ami** **G** **F** **ami** **G**
- Náš konec stejně nebude jiný, stačí projít hrobku s kapucíny.
- ami** **F** **G**
- R: Tam stojí: To, co jste teď vy byli jsme i my
- ami** **F** **G** **F** **G**
- To, co jsme teď my budete i vy. Vysušený
3. Cítím jak vysychám na duši kraba, srdce z betonu,
 Já vím že nejsem sám v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
- Co kdybychom jednou na ukázkou, odhalili svoji tvář,
 odložili masku vedle na polštář,
 Kolik by tu zbylo z nás ohlodaných mumií,
 Jen ti, co vsadí na lásku jenom ti přežijí.
 Malicherná vítězství, prohry a viny,
 stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí: |: To, co jste teď vy byli jsme i my.
 To, co jsme teď my budete i vy. :| Vysušený.
4. Cítím jak ožívám,
 |: oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám :|

Nosorožec [C]

Karel Plíhal

- ami** **dmi** **ami**
1. 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
dmi **ami** **D7** **E**
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
ami **dmi** **ami**
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
dmi **ami** **E** **ami**
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
dmi **ami** **E** **ami**
 Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
dmi **ami** **D7** **E**
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
ami **dmi** **ami**
 Vzikly větší potíže, když Božena v negližé,
dmi **ami** **E** **ami**
 když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla padej sbohem,
 zabouchla před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- ami** **dmi** **ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorohem a s medvědem,
dmi **ami** **H7** **emi**
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Ohníčky [F]

Zdeněk Vřešťál

- dmi E gmi A7**
1. Někdo si rád přihne z poháru,
dmi E gmi A7
Já jsem zas u každého požáru,
dmi E gmi A7
Někdo rád Šparty já mám rád kvarty,
dmi A7 dmi
Dva tóny, co se hoděj do páru.
2. Každý z nás pěstuje své koníčky,
jeden má auto, druhý rybičky,
i já mám hobby,
od jistý doby.
Mě nejvíc pobavějí ohníčky.

- gmi A Cmi7 D7**
Jó, zrovna nedávno mi krásně chyt,
gmi A Cmi7 D7
na první sirku sousedův byt,
gmi A Cmi7 D7
něco vám povím, v tomhle si hovím.
gmi D7 gmi A7
Oheň má vždycky dobrej apetit.
3. Rozvívám svůj talent každý den
tykám si s ředitelem sirkáren.
Zejtra si beru paličovu dceru,
jsem prostě pro svou věc zapálen.

Jednou se spojím s výzkumem a vědou,
abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou.
A místo hřebenu měl drsnou plochu škrtátka,
a pak se učesal, je to by byla pohádka...

O malém rytíři [D]

Traband

- hmi** **D**
R: Ref: Jede jede rytíř, jede do kraje
- A** **hmi**
Nové dobrodružství v dálce hledaje
- hmi** **D**
Neví co je bázeň, neví co je strach
- A** **hmi**
Má jen velké srdce a na botách prach
- G** **F#**
1. Jednou takhle v neděli, slunce pěkně hřálo
- G** **F#**
Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
- G** **A**
Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
- G** **A**
Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
- hmi** **A**
Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát
- G** **F#**
Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!
2. Ale milostpane! spráskne ruce starý čeledín
Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:
Má povinnost mi velí pomáhat potřebným
Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným
Marně za ním volá stará hospodyně:
Vraťte se pane, lidi sou svině!
3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu
Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
Všichni ti chudí, slabí, potřební - no chátra špinavá
Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm
Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

4. Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pout'
Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu)
A zde můj štít a přilbice! (plechovka od špenátu)
Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé!
Jedem vysvobodit princeznu z letargie
5. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla
Vyprskla smíchy a plácla se do čela
Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy
To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzí!
O mou ruku se chce ucházet tahle figúra
Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!
6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál
Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu neprohrál
I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
A děvka z ulice mu plivla na kalhoty
Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
Zůstává rytířem - ve svém srdci

Omnia vincit amor [F]

Klíč

- dmi** **C** **dmi**
 1. Sel pocestný kol hospodských zdí,
F **C** **F**
 přisedl k nám a lokálem zní
gmi **F** **C**
 pozdrav jak svaté přikázání:
dmi **C** **dmi**
 Omnia vincit Amor.
2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 Omnia vincit Amor.
- F** **C** **dmi**
 R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F **C** **F**
 štěstí v lásce znamená víc,
gmi **F** **C** **A7**
 všechny pány ať vezme d'as!
dmi **C** **dmi**
 Omnia vincit Amor.
3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč -
 Omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zašť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 Omnia vincit Amor.
5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
 všechno přemáhá láska."
6. Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět:
 Omnia vincit Amor.

Pánové nahoře [C]

Jaromír Nohavica

1. **C** **emi** **dmi7** **G7**
 1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
dmi7 **C** **dmi7** **G7**
 a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
C **emi** **dmi7** **G7**
 přišlo mi ve středu do války předvolání,
dmi7 **C** **dmi7** **G7** **C**
 je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
F **Cdim** **emi**
 Pánové nahoře, já už to lejstro spálil,
Ami **dmi7** **G7**
 už jsem si kufry sbalil, správčové vrátil klíč,
C **emi** **dmi7** **G7**
 pánové nahoře, uctivě se vám klaním
dmi7 **C** **dmi7** **G7** **C** **emi** **dmi7** **G7**
 a zítra vlakem ranním odjíždím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
 nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
 slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
 které snadno a brzy se z očí neztratí.
 Známa vaše věznice, znám vaše kriminály,
 i ty, kterým jste vzali život či minulost,
 vím také, že máte solidní arzenály,
 i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
 a na věci to přece vůbec nic nemění,
 pánové nahoře, na to jste vážně malí,
 abyste vydávali rozkazy k vraždění.
 Musí-li války být, běžte si válčit sami
 a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
 jestli mě najdete, můžete klidní být,
 střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít...

Pískající cikán [G]

Spiritual kvintet

- G ami G amiG ami hmi ami**
 1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G ami hmi C G C G C D
 tam, kde stráž končí vonící, tam písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
 švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
 domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
 "Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti píská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí
 stýská,
 "kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pošťák [C]

Hop Trop

- ami G ami G F**
 1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
C dmi ami E7
 psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
ami G ami G F
 z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
C dmi ami E7
 pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
ami G ami G F
 sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
C dmi ami E7
 brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: Bud' fér!

- A D A**
 R: Pošťák se má, za známky neplatí,
D C E7 A
 hlavně když se s pytlím prachů někam neztratí,
D A
 pošťák se má, a když se neztratí,
D C E7 A
 za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo nák dřív,
 led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
 místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
 dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
 zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh
 bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

Prasátko [G]

Buty

|: G C B D :|

- G** **C** **B** **D**
 1. Přišlo za mnou jedno malé prasátko,
G **C** **B** **D**
 že už se mu nelíbí být prasátko
Emi **G** **C** **D**
 Mazlil jsem se s ním, s tím prasátkem maličkým
G **Ami D7 G CD**
 chrochtalo mi něco do uší
2. Měl jsem uši oslintané prasátkem,
 které potom zase rychle uteklo.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.

Rána v trávě [C]

Žalman

(Capo 3)

ami **G** **ami** **G**
 R: Každý ráno boty zouval Orosil si nohy v trávě
ami **G** **ami** **emi** **ami**
 Že se lidi mají radi doufal A procitli právě
ami **G** **ami** **G**
 Každý ráno dlouze zíval Utřel čelo do rukávu
ami **G** **ami** **emi** **ami**
 A při chůzi tělem semtam kýval Před sebou sta sáhů

- C** **G** **F** **C**
 1. Poznal Moravěnkou krásnou

ami **G** **C**
 a vínečko ze zlata

C **G** **F** **C**
 V Čechách slávu muzikantů

ami **emi** **ami**
 Umazanou od bláta.

2. Toužil najít studánečku
 A do ní se podívat
 By mu řekla proč holečku
 Musíš světem chodívat

3. Studánečka promluvila
 To ses musel nachodit
 Abych já ti pravdu řekla
 měl ses jindy narodit.

Ryl jen, celej den ryl [C]

Spiritual kvintet

ami

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7

ami E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

E7 ami

E7

ami

G

ami

- R: A ryl jen, celej den ryl, já ryl jen, celej den ryl,

C

E7

abych dřív, než do svý boudy pudu spát,

ami

Ami/G Ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

ami

E7

ami

já ryl jen, celej den ryl, celej den,

E7 ami

E7 ami

jak krtek celej den jen ryl.

|: A G F E :|

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.
3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.

Sáro [C]

Traband

- ami emi F C**
1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
F C F G
 a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
 A z prohraných válek se vojska domů vrací
 však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.
- R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
 že tři andělé boží k nám přišli na oběd.
 Sáro, Sáro, jak moc anebo málo
 mi chybí abych tvijí duši mohl rozumět.
2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
 až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
 Srdcová dáma má v každé ruce růže,
 tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.
3. Královnin šašek s pusou od povidel
 sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
 A v podzemí skrytí slepí alchymisté
 už oběvili jistě proti povinnosti lék!
4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
 o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
 A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
 teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!
- R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
 s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
 Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
 a v poledne už možná bude jiný svět!
5. Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro,
F dmi Cmaj
 andělé k nám přišli na oběd.

Severní vítr [C]

Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

- C** **ami**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou
- F** **C**
- Jsem chudý, jsem sláb a nemocen
- ami**
- Hlava mě pálí a v modravé dáli
- F** **G7** **C**
- Se leskne a třpytí můj sen
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
 Tam zbytečně budeš mi psát
 Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 Já nechám si tisícrát zdát
- C** **C7** **F** **C** **G7**
- R: Severní vítr je krutý, počítejlásko má s tím
- C** **C7** **F** **C** **G7** **C**
- k nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
 Už slyším je výt blíž a blíž
 už mají mou stopu, už větrí že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž
4. Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
 A opustil tvou krásnou tvář
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 Nad hrobem polární zář.

Sirka [G]
Demophobia

[Emi C D G]

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
zavolať jsem si bratra Jirku:
„Jirko ta sirka byla má!“

On řekl: „Ty mě houpáš!“
Já na to: „Tak jest!“
On řekl: „Tak mě přesvědč!“
Já na to: „Pojď ven!“

A tak jsme šli do garáže
táta tam má žiguli
koupil ho ze svý apanáže
můj táta je lidumil

On řekl: „Proč jsme tady!“
Já na to: „Ty nekecej!“
On řekl: „Já nic, já nic!“
Já na to: „Pojď sem!“

Svázal jsem ho do kozelce
pak ho polil benzínem
chvilu dělal kotrmelce
to než se stal plamenem

On řekl: „Ty jsi blázen!“
Já na to: „Cože?“
On řekl: „Ahoj brácho!“
Já na to: „Sbohem!“

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
už nemám, nemám bratra Jirku
za to může sirka má. . .

Slavíci Z Madridu [G]

Waldemar Matuška

ami emi H7 emi ami emi H7 emi

- emi H7 emi
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
emi H7 emi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
emi H7 emi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
emi H7 emi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
- ami emi
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 emi
nechte mě příjemně snít,
ami emi
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 emi
zpívat si s nima a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Stýskání [D]

Bratři Ebenové

- A D emi hmi f#mi hmi G A**
 1. Stýská se mi, černovlásko , po loučení , kdy jsi se mi
f#mi hmi G C A emi7A
 na rameni vyplakala, černovlásko.

2. Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
 něžně smála, rozespalá, černovlásko.

- hmi G D A**
 R: Stýská – šest písmen místo Tvé lásky,
emi f#mi hmi f#mi
 stýská – pláčou dlouhé samohlásky,
hmi G D A
 stýská – zůstala jsi mi pod víčky,
hmi Gmaj7
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
emi7 A
 a dveří skřípání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně,
 podleh' tobě i angíně, černovlásko.
4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno,
 proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?
5. Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové,
 na ústa mě už neklove, černovlásko.
6. Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování,
 inventura milování, černovlásko.

A D emi hmi f#mi hmi G Asus4
 Stýská se |: mi, hm, stýská se mi , hm, ...:|

Tereza [G]
Wabi Ryvola

- G C D G**
1. Ten den co vítr listí z města svál
C D emi
můj džíp se vracel jako by se bál
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E7
a stáj, že svýho koně nepozná.
- G D**
R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst
ami emi
řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.
G D
Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš
ami emi
tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?
3. Do prázdných beden zotvírařejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosmělý město mlčí.

Topič [C]

Karel Plíhal

- C** **emi**
 1. Sedí topič u piána, preluduje potají
G **C** **D9/F#G**
 a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
C **emi**
 Za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,
G **C** **F7** **C**
 hraje svoje "Pec nám spadla" stále více fortelně.

- cmi4** **F**
 R: Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,
D7 **G** **G#** **G**
 topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.

2. Sedí topič u piána, preluduje potají
 a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
 Slaví celý rozesmátý konec topné sezóny
 a kysličník uhelnatý proměnil se na tóny.

topoly

Topoly [C]
Ondřej Balík

Tramprská [F]

Bratři Ebenové

dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G dmi

a dálka tolik vzdálená je blízka,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,

dmi G dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

- R: Pojd' dál, s námo se nenudiš, pojd' dál, ráno se probudíš,

dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro

G dmi

s Melounem a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

Tři kříže [C]

Hop trop

- dmi C ami**
 1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
dmi C dmi
 který v drápech má ďábel sám.
dmi C ami
 Bílou přídí šalupa „My grave“
dmi C dmi
 míří k útesům, který znám.
- F C ami**
 R: Jen tři kříže z bílýho kamení
dmi C dmi
 někdo do písku poskládal.
F C ami
 Slzy v očích měl a v ruce znavený,
dmi C dmi
 lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačka jen.
 Chřestot nožů. při kterých přejde smích,
 srdce kámen a jméno „Šten“.
3. Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 Druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.
4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
 Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
 Svědomí měl vedle nich si klek ...

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
 Ať mi tedy Bůh odpustí.

Tulácký ráno [F]

Jan Nedvěd

dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

ami **ami7** **dmi**

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

a přezky chřestí o skalnatou mez.

dmi

- R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,

B **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,**dmi**

a vodou z říčky oheň se zháší,

B **C** **dmi Dsus2**
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer
když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohí z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jakej chcem svět.

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříku sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá ?

Už to nenapravím [C]

Jaroslav Samson Lenk

ami D F E7 ami

R: Vap tada dap ...

ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.

A C7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E

zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost,
kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten dopis, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka Růží [F]

Spiritual Kvintet

1. **dmi** **G** **dmi** **A**
 Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
dmi **gmi** **dmi A**
 nad ztichlým polem válečným, derry down,
F **C** **A**
 jen ticho stojí kolkolem
dmi **dmi/CB** **A**
 a vítěz plení vlastní zem,
dmi **gmi** **A** **dmi**
 je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
 kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
 na těle mrtvé krajiny,
 se mečem píšou dějiny,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 dva rody živí jeden hněv, derry down,
 kdo změří, kam se nahnul trůn,
 zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
 však hlína pije jednu krev, derry down,
 ať ten či druhý přežije,
 vždy nejvíc ztratí Anglie,
 je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Velrybářská výprava [C]

Antonín Linhart

- C** **F** **G** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:

ami **dmi** **G** **C**
Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!

C **F** **G** **C**
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:

ami **dmi** **G** **C**
Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

- C** **F** **G**
R: |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C **ami** **dmi** **G** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, smer severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
4. Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,
starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Vlajka [F,D]

Jan Korda

- dmi** **A**
1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
A7 **dmi**
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
D **gmi**
tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
dmi **A7** **D**
z písniček známých vše jistě vytuší.
- G** **A7** **A**
R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
F# **G** **D**
hned se s mráčky snoubí, vlát bude zas,
A7 **D**
až mládí čas opustí nás.
2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Vstávej, holka [G]

Karel Plíhal

- G ami7 hmi7 ami7 D G**
 1. Vstávej, holka, bude ráno kalný jako Metuje.
- ami7 hmi7 ami7 D G**
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím, kde tu je.
- emi ami emi ami D7 A7 D7**
 Jedno stojí tamhle v koutě bez pedálů, bez kláves.
- G ami7 hmi7 ami7 D G**
 V tomhle jednou povevou tě funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem, chlapi bručet pod kníry:
 "Tahala se s muzikantem, proto tyhle manýry."
 Housle budou svými trylky opěvovat tichounce,
 všechny tyhle horký chvílky ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní jako noty na linky
 sednou hvězdy, které voní jak rumový pralinky.
 Z nich ti potom loutna s flétnou naposledy zahraje,
 že se naše duše střetnou hned za bránou do ráje.
4. Vstávej holka bude ráno, kalný jako Metuje.
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím kde tu je.
 Dopij tenhle zbytek rumu, ať je zase veselo,
 jsme tu spolu z nerozumu, tak co by nás mrzelo.

Zafúkané [C]

Fleret

- ami** **Asus2** **ami** **Emi**
 1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
ami **C** **G** **ami**
 já idu přes kopce, přes údolí,
C **G** **C**
 idu k tvej dědině zatúlanej,
F **C** **E** **ami Fmaj7** **ami Esus4**
 cestičky sněhem sú zafúkané.

- ami** **C** **G** **C**
 R: Zafúkané, zafúkané
F **C** **dmi** **E**
 kolem mňa všeco je zafúkané
ami **C** **G** **C**
 Zafúkané, zafúkané
F **dmi** **E** **ami**
 kolem mňa všeco je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snáď enom pár kroků mi zostáva,
 a budu u tvého okénka stát.

- R: |: Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané. :|

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

- R: |: Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané. :|

Zítřa ráno v pět [G]

Jaromír Nohavica

- emi** **G**
 1. Až mě zítřa ráno v pět, ke zdi postaví,
C **D** **G** **E7**
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami **D7** **G** **emi**
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Ami **H7emi** **ami D7 G emi**
 a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami **H7** **emi**
 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítřa ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítřa ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítřa ráno v pět prádlo půjdeš prát
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 Lásko, nezapomeň a žij...

2 Rybyčkovky

Boží radost jako řeka, Jsem všechno co nemáš, Modlitba sv.
Tomáše, Na Golgotu, Pojďte ke mně všichni, Přijímám, Přijmi
pane, Připravujte cestu, Půjdeš-li pouští, Spoj nás v jedno,
Světlem běžím dál, Vychází, Zde jsem, Ordinárium

Apoštolská [C]

- C G ami C7**
1. Prosíme tě dej nám pane sílu,
F dmi G G7
Chceme začít podle slov tvých žít,
C E ami
věříme že jednou budem v míru
C7 F G7 C G7
u tvého sto lu společně víno pít.
2. Dívej se na všechny naše zkoušky,
jak se utápíme v starostech,
bez tebe by svět byl jenom pouští,
bez tebe by život neměl vůbec žádné cíl.

Bůh je záštita má [G]

- G D7 G**
R: Bůh je záštita má, Bůh je záštita má,
G7 C G D7 G
Bůh je záštita má, s Ním nemusím se bát.

1. Nevím co mi zítřek tají, strasti bez konce se zdají,
mraky cesty zakrývají, ale Bůh je spása má.

2. Každý den od procitnutí k nové honbě štvát mne nutí,
nikde místa k spočinutí, jenom v Bohu najdu mír.
3. Kolem svět se rve a plení, lidské vztahy zlato mění,
Bože, dej, ať v pokušení, vím, že Ty se staráš sám.

Effatha [G]

emi G D
 Otvírej našemu Pánu, otvírej, přichází k nám,
ami C H7
 otvírej bratřím, sestrám dokořán.
emi G D
 Otvírej Svatému Duchu, otvírej, přichází k nám,
ami C H7
 otvírej Božímu slovu dokořán.
emi D ami C H7 emi
 Effatha –a, effatha –a–a. (Effatha)

Hosana [G]

1. **G D emi C D**
 |: Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi. :|
- C D G C D G**
 R: Jméno slavíme tvé, (aleluja), chválí Tě srdce mé, (aleluja)
C G D G D emi C D G
 vyvýšen buď ó Bože náš, hosana Bohu na nebi.
2. |: Sláva, sláva, sláva všech králů Králi. :|

Laudato Sii [D]

D

R: Laudato sii, o mi signore

hmi

Laudato sii, o mi signore

G

Laudato sii, o mi signore

A

Laudato sii, o mi signore

1. Dík za všechno, co stvořils', Pane,
dík za teplo, když slunce plane
dík za hvězdy a vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží
2. Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.
3. Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás z blízka i z dále,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

Nám, Pane, dal jsi slovo své [G]

F **ami** **A7** **dmi**
 R: Nám, Pane, dal jsi slovo své,
B **C7** **F** **C7**
 Ducha svého dej nám též,
F **ami** **A7** **dmi**
 ať Tebe v ždycky přijmeme,
B **C7** **F**
 Ducha svého dej nám též,

1. Zůstaň, Pane s námi všechny dny až na věky
 Ducha svého dej nám též,
 Ty jsi cesta, ty jsi život pro nás, pro bratry.
 Ducha svého dej nám též.
2. Všechny moci světa, když nás, Pane, týrají,
 Ducha svého dej nám též,
 Ve víře nás přece Boží síla provází
 Ducha svého dej nám též.
3. Stále znovu zpívám: Pane, dej nám Ducha též
 Ducha svého dej nám též,
 který srdce, mysl zarmoucenou pozdvihne
 Ducha svého dej nám též.

dmi **C**
Neseme, Pane, chléb a víno,

ami **dmi**
neseme celý život náš.

C
Neseme, Pane, chléb a víno

ami **dmi**
a hledáme tvou tvář,

C **ami** **dmi**
tvou tvář, tvou svatou tvář.

Ó, Pane, zhasíná den [D]

D **hmi** **G A D**
R: |: Ó, Pane, zhasíná den, prosím modlitbu mou slyš :|

E **emi**
1. Modrou nebeskou bář, jasnou sluneční plář,

hmi **G** **A A7 D**
bílá oblaka dne, vše zavírám ve svůj dík.

2. Kvítím vonící zem, lesů na horách lem,
řeky jiskřící proud, vše zavírám ve svůj dík.

3. První večerní stín, teplý domova klín,
božské večere dar, vše zavírám ve svůj dík.

Pojd' ke mně blíž [G]

1. **emi C emi D G D emi**
 |: Pojd' ke mně blíž a poslouvej, nesu ti radostné poselství :|
emi ami emi D G D G(emi)
 |: Bůh si vzpomněl na své slovo, splnil dávná proroctví. :|
2. |: Ten který byl, ten který je, ten který bud až na věky :|
 |: poslal světu Mesiáše, jak zněl příslib odvěký. :|
3. |: On přišel sem, na naši zem, kázat o lásce a pokání, :|
 |: svou krev prolil za nás všechny, zve nás k následování :|
4. |: Já za ním jdu pojd' také ty půjdou nás zástupy já to
 vím :|
 |: cestou úzkou, která vede do Kristova království. :|

Probsa k duchu svatému [A]

1. **A E7 f#mi D A E7 A E7**
 Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření ,
A E7 f#mi D A E7 A E7
 přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.
- R: **A E f#mi c#mi D E A E**
 Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj ,
A E f#mi c#mi D E A
 neza nech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.
2. Probuď svým dechem kosti suché, zažeh temnotu,
 najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.
3. Probuď svědomí otupené, sblížuj národy,
 zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Slunce Kristovy lásky [G]

G C D C E
 Slunce Kristovy lásky ať ozáří nás,
G C D C D
 oheň svatého Ducha ať zapálí nás.
ami emi ami emi
 Ať nedoutnáme jen, ať nezhasíná den,
F ami C D
 ve kterém se jeho milost oslavovat má.

Svorni jsme [G]

- emi**
 1. Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami emi
 Svorni jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami emi
 S modlitbou zříme den, kdy rozkol bude překonán.
- C emi ami**
 R: Poznají nás po lásce, křesťany, křesťany,
emi C emi
 Ano, po lásce poznají křesťany.
2. |: Půjdeme ruku v ruce, půjdeme k lidem všem. :|
 Společně rozhlásíme, že Bůh přišel v tuto zem.
3. Každý chval Boha Otce, od něž život pochází,
 každý chval Syna Jeho, v němž vše smysl nachází
 a každý chval Dar Ducha, jenž svornosti předchází.

Svý kroky rozezpívej [C]

dmi C F G B C ami
 R: |: Svý kroky rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej,
dmi C F G B C D
 Chválama rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej. :|

- dmi G**
 1. |: Vzdejme Pánu díky, :||: za vše co nám dává, :|
B A7
 |: za vše co nám bere, :||: patří Pánu sláva. :|
dmi G
 |: Vzdejme Pánu díky, :||: že se stará aby, :|
B A7
 |: nepropadli smrti :||: jeho lidé slabí :|

2. Vzdejme Pánu díky, novou cestu klesť
 V době která zná jen pomíjivé štěstí.
 Vzdejme Pánu díky, křížem přišel říci,
 já jsem cesta, pravda osvobozující.
3. Vzdejme Pánu díky, zdroji pravé spásy,
 doutnající oheň láska neuhasí.
 Vzdejme Pánu díky jakoo děti Boží,
 že v člověku láska lásku stále množí.
4. Vzdejme Pánu díky, burcuje svým slovem:
 Starej svět už umřel, my žijeme v novém.
 Vzdejme Pánu díky, mění dávné řády,
 Bůh už není v dálce, Kristus žije tady.

A Amaj7
 |: Tobě patří chvála, čest a sláva,
G hmi E
 my zvedáme svoje dlaně, my voláme: Ty jsi Pán! :|
A f#mi
 |: Vždyť Ty jsi Pán, Ty jediný, Ty jsi Král,
D hmi E
 Ty jsi tolik nádherný, celý svět se ti klaní :|
D E A f#mi
 Neboť Tvé je království, moc i sláva na věky,
D E f#mi
 v Tvém jménu je síla, Ty jsi Alfa, Omega,
D hmi E A
 |: Ty jsi Ježíš, Ty jsi Pán, Vládce můj :|

Vše, co mohu dát, je chvála [D]

D A hmi A
 |: Vše, co mohu dát, je chvála, vše, co mohu dát, je dík,
D A G A D
 vše, co mohu dát je zvednout hlas ke chvále Tvé. :|

G emi D hmi G A D D7
 Cítím, že se mě Tvá ruka dotýká, Duch Svatý přichází.
G emi D hmi
 Před Tvou tváří padá na mě sláva Tvá,
G A D D7 G A D
 pozvedám svůj hlas, pozvedám svůj hlas.

3 Zahraniční